

icke kunna eller böra upptagas, huruvida och *i hvilken ordning* de af Ständerna godkända, allmännyttiga företag likväl kunde utföras medelst mindre årligt anslag af de medel, som Bevillningen och Bränvinsskatten kunna beräknas inbringa.»

Detta tillägg föreslog jag väl i Allmänna Plenum. Men undfallenhet för motviljan att i dylika fall bilägga protokoll och särskilda vota förmådde mig att icke yrka på min afvikande åsigts upptagande – hvilket jag nu högligen ångrar.

10 Ty då lån ej kan göras, blir det oundgängligen nödvändigt, att något förändra den af Ständerna beslutade arbetsordningen. Men jag befarar, att man utan uttryckligt bemyndigande att sådant föreslå, kunde draga sig ifrån saken och lemna den i det planlösa och orimliga skick, som af lånets bortfallande och det öfrigas oförändrade antagande blefve en följd.

20 Meningen är dock icke att rubba något i Ständernas orimligt egenyttiga förbehåll. Men hufvudsakligen genom att uppskjuta med några fyrbåkar, genom att låna af anslaget för folkskolorna, som till en början icke behöfves helt och hållet, samt, om bränvinsskatten stiger så högt som beräknats, genom att till vidare efterskänka vissa anslag till statsverket, kunde så mycket årligen fås i behåll, att dermed något kan uträttas.

Kejsrerliga Propositionen om Bränvinsbränningen lyder, att medlen skola användas af Hans Majestät »i samråd med Ständerna». Ständernas beslut åter / *N. B.* / »torde erhålla följande lydelse.» – Och frågan gäller endast: att göra hvad möjligt är för förverkligandet af Ständernas egna afsigter, då deras utförande till alla delar genom lånets bortfallande blir omöjligt.

ödmjukast
J. V. S:n

30 *N. B.* Dessa ord äro tagna ur Ständernas beslut om Bränvinsskattens användande. Då denna akt ännu ej från Senaten afgått, så är sammanhanget i deras beslut till anslag svårt att förstå. Det är också blott sjelfva Bevillningsförordningen som brädskar, emedan skatten skall utgå redan för 1865.

40 **320** *O. VON ESSEN – J. V. SNELLMAN 9.IX 1864*
HUB, JVS handskriftssamling

Keppo den 9 Sept. 1864

Kära Svåger!

50 Sedan vår Gustaf blef af dig så kärt emottagen och omhuldad hafva vi af dig icke haft deruti meddelande. Wi hafva dock nästan hvarannan post dag erhållit bref af Gustaf och helsningar från sin Morbror. Med sista post emottogo vi äfven bref af Nathanael hvarmed vi äro underrättade om att de hafva godt kvarter, husrum, uppehälle m. m. Kära Svåger! Haf Faderlig vård om barnen! Våra gossar äro vid den ålder att allt ytligt kan bedraga dem, och då de härtills blifvit bevarade från ondo skulle det vara hjertslitande att erfara och höra ondt om dem.

Wi hafva haft högst ogynsamt väder för inbärgning af Årets gröda. Rågen blef före frosten skjördad, men vårsädet, Korn och hafra, är af

frosten mer och mindre skadad. Af 14 tunnor hafver utsäde i kyttia har jag intet att påräckna. Många har med Lia skjördat sina kyttiländer, korn och hafra, till kreaturs foder. Rågen gifver medelmåttig afkastning.

Det torde icke vara dig obekant att här i NyKarleby Socken fins en man, bondesonen Jacob Bäck, som anlitas öfver allt, vid inträffande benbrått, ledvrickning o. m. d. Han har gjordt sig känd och erkänd äfven af Läkare för sin skicklighet och är mycket anlitad, icke allenast inom vårt Wasa län utan ock Nyland, Åbo och Uleåborg. Nu har några af vår församlings-medlemmar hos Guvernören anhållit det Jacob Bäck blefve af Regeringen ihågkommen med Gratification till uppmuntran för dess allmänt erkända uppofring och skicklighet. Härom har jag velat nämna och tillika anhålla det ville du recommendera Mannen till erhållande af några hundra Mark! – Han befinner sig i knappa omständigheter och har ej begagnat sig af tillfällen att göra sig väl betalt. Äfven derföre är han allmänt aktad och anlitad. Glöm ej, Kära Svåger! denna sak då den föredrages.

Kärt och hjertligt helsa vi Dig och dina barn.

Din tillgifne Svåger
O. v. Essen

10

20

321 J. V. SNELLMAN – A. ARMFELT 13.IX 1864

RA, A. Armfelts brevsamling

Högvälborne Herr Grefve.

Åter vågar jag falla Högvälborne Herr Grefven besvärlig med en supplik, hvars beskaffenhet ödmjukast bilagde promemoria utreder.

Jag bör tillägga, att sökandene, som anhållit om min medverkan till en lycklig utgång för deras petition, dragit i betänkannde att med densamma besvära Högvälborne Herr Grefven, emedan de känna, att tändsticksfabrikens förre disponent, en Svensk vinglare Oldenburg, redan torde gjort Herr Grefven utledsen med sina många demarcher för densamma. Jag tog mig derföre friheten öfversända promemorian till Baron Stjernvall-Walleen, men har nu med anledning af Baronens frånvaro från Petersburg fått brevet återsändt.

Att vi så ofta besvära med dylika ansökningar, har sin grund i det onaturliga förhållande till Kejsaredömet, hvori vår manufakturindustri ännu är ställd. När i följd af tullfriheten de Ryska varorna konkurrera med de inhemska här i landet, är det gifvet, att vår industri fortfarande måste ligga under, om den icke har någon ersättning genom fritt tillträde till den Ryska marknaden. En sådan är derföre af den enklaste rättvisa påkallad.

Det Ryska skriket mot Finland besinnar visst aldrig de många olägenheter både i andligt och materielt hänseende, / föreningen / för oss medfört och medför. Under trycket af desamma är man å andra sidan här föga villig att medgifva fördelarne. Af tidningarne och deras tanklösa efterbedjare kan man icke vänta förnuft; men billigt må af Styrelsen väntas, att den undanröjer de dagliga och stundliga anledningarne till missnöje, förrän den väntar yttringar af tacksamhet och belåtenhet.

I går återkommen från Åbo, kan jag betyg,a att vid Porthansstatyns aftäckande icke det minsta förekom, som kunde gifva anledning till

30

40

50